

Mgr. Monika Legnerová

Sociální pracovníce (vedoucí Odboru sociálních věcí,
Městský úřad Roudnice nad Labem)

Monika Legnerová absolvovala v letech 1999–2001 bakalářský obor Sociální a charitativní práce na Pedagogické fakultě Univerzity Hradec Králové. Navazující kombinované magisterské studium 2008–2009 oboru Sociální práce se zaměřením na komunikaci a aplikovanou psychoterapii absolvovala na Pražské vysoké škole psychosociálních studií (PVŠPS, s. r. o.).

Z krátkodobějších kurzů pokládá za důležitou týdenní stáž v Nizozemí, kterou absolvovala v roce 2002 v rámci kurzu Vzdělávacího centra pro veřejnou správu ČR, o. p. s „Romové v kontextu místní správy ČR“. Její kvalifikaci v oblasti sociálních služeb doplnil 56hodinový vzdělávací program pro zaměstnance obecních a krajských úřadů zaměřený na zvyšování znalostí v oblasti kvality, kontroly a dostupnosti sociálních služeb. Pro rozšiřování psychoterapeutických znalostí si zvolila 100hodinový kurz – Práce s traumatem a posttraumatickým syndromem. V neposlední řadě absolvovala 50hodinový kurz Krizové intervence pořádané v roce 2009 její alma mater PVŠPS, s. r. o.

Monika Legnerová je vedoucí sociálního odboru Městského úřadu v Roudnici nad Labem. Sociální odbor je rozdělený na dvě oddělení – sociálně právní ochranu dětí a sociální práce. Agendu sociální práce zastává 16 zaměstnanců. V jejich náplni práce je základní sociální poradenství a sociální práce se všemi cílovými skupinami klientů, které si jen na území menšího města zhruba s 12 500 obyvateli umíme představit. Sociální pracovníci obce s rozšířenou působností musí být schopni pracovat téměř s každým klientem, včetně těch, kteří mají ke spolupráci minimální motivaci, ale tlak veřejnosti vyžaduje, aby se jejich situace řešila.

Dlouholeté zkušenosti ve vedoucí pozici a schopnost jednat s místní samosprávou využívá pro rozvoj sociální práce v obci a nastavení dobré spolupráce při její realizaci s poskytovateli sociálních služeb jak na lokální, tak i regionální úrovni. Jako vedoucí sociálního odboru se jí podařilo zavést do sociální práce v obci metodu case managementu.

Usiluje o koncepční řešení problémů sociálně znevýhodněných.

Proto iniciovala spolupráci města Roudnice nad Labem s Agenturou pro sociální začleňování a podílela se na tvorbě Strategického plánu sociálního začleňování města a vzniku a realizaci řady projektů v oblasti sociálního začleňování.

Monika Legnerová je dlouholetou členkou Společnosti sociálních pracovníků České republiky (SSP ČR). Pro její odborné a organizační schopnosti byla členskou základnou zvolena v roce 2004 do výboru společnosti, v níž od roku 2007 zastává funkci místopředsedkyně. Vede přípravu a realizaci pracovních dnů a konferencí SSP ČR, které mají za cíl rozvíjet odborný diskurz nad tématy, jako jsou vývoj sociální práce na obcích s ohledem na legislativní úpravy a sociální reformy, dále etické otázky a dilemata při výkonu sociální práce či podporu a vznik profesní komory sociálních pracovníků. Zaměřuje se také např. na etická dilemata sociální práce vznikající z politických tlaků či zájmů zaměstnavatele. Podílí se rovněž na facilitaci případových konferencí, kde je zapotřebí komplexní koordinace. Je aktivní členkou pracovní skupiny MPSV pro přípravu etického kodexu sociálních pracovníků a členkou akreditační komise MPSV pro oblast dalšího vzdělávání sociálních pracovníků.

Příklad dobré praxe:

Pan Karel má omezenou způsobilost k právním úkonům a žije s manželkou v bytě ve vlastnictví soukromé společnosti. Město je vůči němu v postavení veřejného opatrovníka, současně s rodinou dlouhodobě spolupracuje sociální odbor vedený Monikou Legnerovou. Manželé jsou plně invalidní, pan Karel má přiznaný příspěvek na péči v 1. stupni. Nemůže sám jednat před úřady a uzavírat smlouvy, je omezen v hospodaření s penězi – má vyčleněnou hotovost, se kterou týdně nakládá. Manželé mají problém s hospodařením s penězi, v minulosti se v jejich bytě vyskytovaly štěnice a v důsledku toho se výrazně zhoršily jejich vztahy s ostatními nájemníky domu.

K řešení problémů se rozhodlo využít metodu případové konference, které se účastnil sociální pracovník, veřejný opatrovník, nezisková organizace a pronajímatel bytu. Podařilo se domluvit splátky dlužného nájemného – nájem platila ze svého důchodu Karlova manželka, ale v minulosti si bohužel vzala nebankovní půjčku, kterou nebyla schopna splácet, a došlo k exekuci. Kvůli finančním problémům přestala platit nájem a vznikl tak dluh ve výši tří měsíčních nájmu. V rámci sociální práce se řešila exekuce, s terénními pracovníky neziskové organizace byla domluvena podpora při vedení domácího rozpočtu a současně v rámci hmotné pomoci dodávka pracích prostředků. Nakonec byla společně zajištěna deratizace bytu.

Autor: PhDr. Pavel Pěnkava